

пшеница и царевица, посадили какъ-да-е разни овощни дървета, но отъ всичко това нищо не излѣзло.

Трѣбвало да се търси по-добра земя нѣкжде изъ околността, но се страхували да не се изгубятъ и да не попаднатъ на диваци изъ непознатитѣ лесо̀ве. Освенъ това, губернаторътъ Филипъ държалъ всички колонисти на едно мѣсто, защото се страхувалъ, ако се прѣснатъ на повече пространство, мѣчно би ги държалъ въ подчинение, и престѣпниците ще се разбѣгатъ. Отъ всичко това се виждало, колко лошо и лекомислено постѣпило английското правителство, като изпратило толкова народъ въ страна, за която твърде малко знаели въ Европа.

Заточеници на работа.

Преди осемнадесетъ години Кукъ видѣлъ тукъ пустинни брѣгове, видѣлъ нѣкакви животни, видѣлъ и чернокожи хора, които изглеждали, че живѣятъ зле. Повече отъ това никой не знаелъ. И това не попрѣчило да пратятъ тукъ на заточение повече отъ 1000 човѣка.

Изглежда, че пустинността на страната и крайната бедность на тамошнитѣ жители сж били причина, щото английскитѣ власти да сторятъ това. Тѣ смѣтали, че отъ тукъ престѣпниците най-мѣчно могатъ да избѣгатъ.

Недалече отъ Сиднеското пристанище Портъ-Джаксънъ имало малко островче, Норфолкъ. Началството го харесало, че било непристѣпно. Едва намѣрили на брѣговетѣ му едно мѣсто, кждето могло да се слѣзе и то съ голѣми трудности. Значи отъ тукъ мѣчно могло да се избѣга. И губернаторътъ изпратилъ тукъ малка часть заточеници подъ началството на Кингъ.

Разбрало се, че земята на това малко островче била много хубава. Постѣвнитѣ опити излѣзли сполучливи. Наскоро тукъ